

Bryssel den 19 juni 2017
(OR. en)

10288/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0381 (COD)**

**ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110**

NOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Rådet

Föreg. dok. nr: 9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222
CODEC 984 IA 108

Komm. dok. nr: 15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1 - 5

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om
ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda
– Allmän riktlinje

1. Kommissionen lade fram det ovannämnda förslaget den 30 november 2016 som en del av paketet för ren energi. Syftet med förslaget är att främja energieffektiviteten i byggnader och att stödja renoveringen av byggnader i strävan mot det långsiktiga målet att minska koldioxidutsläppen från det europeiska byggnadsbeståndet. I synnerhet föreskrivs inrättandet av långsiktiga renoveringsstrategier från medlemsstaterna, stärks kopplingen mellan energieffektivitetspolitik och finansiering och förbättras relaterade dokumentationssystem och system för statistiska uppgifter om byggnaders energiprestanda.

2. Förslaget syftar också till att främja att det i byggnader placeras ut infrastruktur för laddningen av elfordon, och det föreslås att det ska införas en smarthetsindikator för att ange specifika byggnaders beredskap för fastighetsautomation. Slutligen effektiviserar och förenklar förslaget, i enlighet med principerna om bättre lagstiftning, de bestämmelser i direktivet som inte har gett förväntat resultat, till exempel vad gäller inspektionen av värme- och luftkonditioneringssystem.
3. Behandlingen av förslaget inleddes i januari 2017 under det maltesiska ordförandeskapet. Kommissionen lade fram sitt förslag och den därtill hörande konsekvensbedömningen, vilket följdes av en diskussion där kommissionen svarade på frågor från delegationerna. Frågorna fokuserade huvudsakligen på den exakta formen för och omfattningen av de skyldigheter som införs genom förslaget. Vissa delegationer kritiserade den administrativa börda och onödiga komplexitet som skyldigheterna medför jämfört med mervärdet. Särskilt vad gällde bestämmelserna i samband med laddningsstationer och smarthetsindikatorn var flera delegationer oroliga att det skulle vara för tidigt att införa tydliga skyldigheter eller att det skulle kosta för mycket.
4. Generellt stödde delegationerna kommissionens förslag och lämnade in flera förfrågningar om ändringar under den detaljerade behandlingen av artiklarna. För att förbättra texten och finna en lämplig kompromiss har ordförandeskapet gjort ett flertal ändringar i texten. De viktigaste ändringarna syftar till att
 - förbättra och förfina bestämmelserna om innehållet i de långsiktiga renoveringsstrategierna och finansieringen (artiklarna 2a och 10),
 - minska antalet laddningsstationer till minst en per byggnad som inte är avsedd för bostäder; vad gäller förinstallerad kabeldragning behöver bara var tredje parkeringsplats ha förinstallerad kabeldragning för elektriska laddningsstationer i byggnader som inte är avsedda för bostäder, medan det är ett allmänt krav på förinstallerad kabeldragning i byggnader som är avsedda för bostäder; ytterligare villkor för att dessa skyldigheter ska gälla infördes också i texten (artikel 8.2 och 8.3),
 - göra det framtida systemet med smarthetsindikatorn frivilligt och konkretare (artikel 8.6 och bilaga Ia),
 - införa ett enda tröskelvärde på 70 kW för inspektionen av värme- och luftkonditioneringssystem och återinföra alternativ till inspektioner (artiklarna 14 och 15),

- ta bort avdraget av icke platsproducerad förnybar energi från byggnadens nettoprimärenergi och bara tillåta att primärenergifaktorer som fastställts av medlemsstaterna tar hänsyn till icke platsproducerad förnybar energi (bilaga I).

5. Vid sitt möte den 14 maj behandlade Coreper det senaste kompromissförslaget från ordförandeskapet och enades om ytterligare ändringar av texten till följd av synpunkterna från vissa delegationer. I det sammanhanget meddelade den luxemburgska delegationen att den inte kan stödja artikel 8 om elektromobilitet. Kompromisstexten i bilagan överlämnas till rådet så att en överenskommelse kan nås om en allmän riktlinje.

Den allmänna riktlinjen ska fastställa rådets preliminära ståndpunkt vad avser detta förslag och utgöra grunden för förberedelserna inför förhandlingarna med Europaparlamentet.

Ändringar i förhållande till föregående dokument (dok. 9988/17) markeras med **understruken fetstil**. Skälen har anpassats så att de återspeglar ändringarna av de materiella bestämmelserna.

Kommissionen avvaktar med att ta ställning till hela kompromissförslaget i detta skede av förfarandet. Den danska delegationen har en reservation för parlamentsbehandling. Samtliga delegationer har en granskningsreservation mot texten.

6. Europaparlamentets utskott för industrifrågor, forskning och energi utsåg Bendt Bendtsen (EPP) till föredragande och förväntas anta sitt yttrande i november 2017. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 26 april 2017 medan Regionkommittén förväntas avge sitt yttrande den 13 juli 2017.
7. Rådet uppmanas att bekräfta sin överenskommelse om den allmänna riktlinjen enligt bilagan.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (1) Unionen har åtagit sig att verka för ett hållbart, konkurrenskraftigt, säkert och koldioxidsnålt energisystem. I Energiunionen och i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 fastställs unionens ambitiösa åtaganden om att minska utsläppen av växthusgaser ytterligare (med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990), öka andelen förnybar energi som används (med minst 27 %) och göra energibesparingar på minst 27 %, samt se över denna nivå med siktet inställt på en unionsnivå på 30 %¹, och förbättra Europas energitrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet.
- (2) I syfte att nå dessa mål omfattar 2016 års översyn av energieffektivitetslagstiftningen i) en förnyad bedömning av EU:s energieffektivitetsmål för 2030, enligt begäran från Europeiska rådet 2014, ii) en översyn av de viktigaste artiklarna i energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda samt iii) en förstärkt finansieringsmiljö, inklusive europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder) och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), vilken till slut kommer att förbättra de ekonomiska villkoren för energieffektiva investeringar på marknaden.
- (3) Enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU² ska kommissionen genomföra en översyn senast den 1 januari 2017 mot bakgrund av de erfarenheter och de framsteg som gjorts sedan direktivet började tillämpas, samt vid behov lägga fram förslag.
- (4) För att förbereda denna översyn har kommissionen vidtagit ett antal åtgärder för att samla in information om hur direktiv 2010/31/EU har genomförts i medlemsstaterna, med inriktning på vad som fungerar och vad som kan förbättras.

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bryssel den 24 oktober 2014.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (5) Resultatet av utvärderingen och konsekvensbedömningen visade att ett antal ändringar är nödvändiga för att skärpa de nuvarande bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU och för att förenkla vissa aspekter.
- (6) Unionen har åtagit sig att utveckla ett säkert, konkurrenskraftigt och koldioxidsnålt energisystem fram till 2050¹. För att man ska kunna uppnå detta mål behöver medlemsstater och investerare åtgärder som syftar till att man 2050 ska ha uppnått det långsiktiga målet för utsläpp av växthusgaser och ha minskat koldioxidutsläppen från byggnadsbeståndet. I detta syfte bör medlemsstaterna identifiera vägledande mellanliggande åtgärder på medellång sikt (2030) och lång sikt (2050).
- (7) De bestämmelser om långsiktiga strategier för renovering som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU² bör flyttas till direktiv 2010/31/EU där de passar bättre i sammanhanget. Medlemsstaterna får använda sina långsiktiga strategier för renovering för att hantera risker i samband med intensiv seismisk aktivitet som påverkar energieffektivitetsrenoveringar och byggnadernas livslängd.
- (8) Dagordningen för den digitala inre marknaden och dagordningen för energiunionen bör anpassas och utnyttjas för de gemensamma målen. Digitaliseringen av energisystemet innebär en snabb förändring av energilandskapet, från integreringen av förnybara energikällor till smarta nät och smartklara byggnader. Målinriktade incitament bör tillhandahållas för att främja smartklara system och digitala lösningar i den bebyggda miljön, som ett medel för att digitalisera byggsektorn.

¹ Meddelandet *Energifärdplan för 2050* (KOM(2011) 885 slutlig).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (9) För att säkerställa enhetliga förutsättningar för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för Europeiska unionens gemensamma system för betygsättning av byggnaders smarta beredskap. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. Smarthetsindikatorn bör användas för att mäta byggnaders kapacitet att utnyttja IKT och elektroniska system för att optimera driften och samverka med elnätet. Smarthetsindikatorn kommer att öka fastighetsägarnas och de boendes medvetenhet om värdet i fastighetsautomation och elektronisk övervakning av installationssystem, och öka förtroendet hos de boende när det gäller de faktiska besparingarna med dessa nya förbättrade funktioner. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att använda systemet för betygsättning av byggnaders smarta beredskap.
- (9a) För att säkerställa överensstämmelse med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 bör bestämmelserna om befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ändras. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (10) Innovation och ny teknik gör det också möjligt för byggnader att bidra till en ekonomi med minskade koldioxidutsläpp på en övergripande nivå. Byggnader kan t.ex. fungera som en hävstång för utvecklingen av nödvändig infrastruktur för smart laddning av elfordon och även göra det möjligt att använda bilbatterier som en energikälla, om medlemsstaterna väljer att satsa på detta. [...]

- (10a) I kombination med en ökad andel förnybar elproduktion medför elfordon minskade koldioxidutsläpp och förbättrad luftkvalitet. Elfordon är en central del av övergången till ren energi som grundar sig på åtgärder för energieffektivitet, alternativa bränslen, förnybar energi och innovativa hanteringslösningar för flexibilitet i fråga om energi. Byggregler kan utnyttjas effektivt genom att riktade krav införs för att stödja utbyggnaden av infrastruktur för laddning på bilparkeringarna i bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder. Medlemsstaterna bör även **föreskriva åtgärder för att förenkla** [...] **utbyggnaden av laddningsstationer** i syfte att ta itu med hinder såsom delade incitament och administrativa svårigheter som enskilda ägare stöter på när de försöker installera laddningsstationer på sina parkeringsplatser.
- (10b) En enkelt tillgänglig infrastruktur kommer att sänka installationskostnaderna för laddningsstationer för enskilda lägenhetsägare och säkerställa att personer som använder elfordon har tillgång till laddningsstationer. Att fastställa krav på EU-nivå för att i förväg utrusta parkeringsplatser samt installation av laddningsstationer är ett effektivt sätt att främja elfordon under den närmaste framtiden och samtidigt lämna utrymme för ytterligare utveckling till lägre kostnad på medellång och lång sikt.
- (10c) Vissa geografiska områden med särskild sårbarhet kan emellertid möta specifika svårigheter vid tillämpningen av dessa krav. Detta skulle kunna gälla de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget på grund av dessas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt enskilda mikrosystem vars elektriska nät kan behöva utvecklas för att kunna hantera ytterligare elektrifiering av lokaltrafiken. Så behöver det inte nödvändigtvis vara. I andra sådana regioner och system kan elektrifiering av transportmedel utgöra ett kraftfullt verktyg för att komma till rätta med problem som ofta drabbar sådana regioner och system i fråga om luftkvalitet eller försörjningstrygghet. I de fall där de svårigheter som beskrivs ovan uppstår **bör medlemsstaterna ges möjlighet att inte tillämpa** [...] kraven **på elektromobilitet.** [...]

(11) I konsekvensbedömningen utpekade två befintliga samlingar av bestämmelser, vars mål skulle kunna uppnås på ett effektivare sätt jämfört med nuläget. För det första utgör skyldigheten att före byggstarten utföra en genomförbarhetsstudie om högeffektiva alternativa system en onödig börda. För det andra konstaterades att bestämmelserna om inspektioner av värmesystem och luftkonditioneringssystem inte på ett effektivt sätt tillräckligt säkerställer dessa tekniska systems prestanda, varken direkt efter installation eller senare. Även billiga tekniska lösningar med mycket korta återbetalningstider, t.ex. hydraulisk balansering av värmesystemet och installation/utbyte av ventiler för termostatstyrning, tas inte tillräckligt i beaktande. Bestämmelser som rör inspektioner ändras för att säkerställa ett bättre resultat från inspektionerna. **Genom dessa ändringar inriktas inspektionerna på centralvärmesystem och luftkonditioneringssystem och utesluts små värmesystem såsom elektriska värmare och vedspisar.**

(12) Särskilt när det gäller stora anläggningar har fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnadens installationssystem visat sig vara en effektiv ersättning för inspektioner. Installation av sådan utrustning bör övervägas som det mest kostnadseffektiva alternativet till inspektioner i stora byggnader som inte är avsedda för bostäder och i flerfamiljshus som är tillräckligt stora för att ge möjlighet till en återbetalningstid på mindre än tre år. När det gäller småskaliga anläggningar kommer installatörernas dokumentation av systemets prestanda att stödja kontrollen av efterlevnaden av de minimikrav som fastställs för alla installationssystem.

(12a) Genomförandet av system med regelbundna inspektioner av värme- och luftkonditioneringssystem i enlighet med direktiv 2010/31/EU innebär betydande administrativa investeringar från medlemsstaternas och den privata sektorns sida, inbegripet utbildning och auktorisering av experter, kvalitetssäkring och kvalitetsstyrning samt inspektionskostnader. Medlemsstater som har fastställt de nödvändiga åtgärderna för att inrätta regelbundna inspektioner och genomfört effektiva inspektionssystem kan anse att det är motiverat att fortsätta att använda dessa system, även för mindre värme- och luftkonditioneringssystem. **I sådana fall behöver medlemsstaterna inte anmäla dessa strängare krav till kommissionen.**

- (13) Ekonomiska åtgärder som rör energieffektivitet bör, för att utnyttjas på bästa sätt i samband med renovering av byggnader, vara kopplade till renoveringsarbetenas kvalitet. Dessa åtgärder bör därför vara kopplade till prestandan hos den utrustning eller det material som används vid renoveringen och till installatörens certifiering eller kvalifikationer, eller till den förbättring som renoveringen medfört, vilket bör bedömas genom att man jämför energicertifikat som utfärdas före och efter renoveringen eller genom någon annan transparent och proportionell metod.
- (14) [utgår]
- (15) De nuvarande oberoende kontrollsystemen för energicertifikat kan användas för att kontrollera efterlevnad och bör stärkas för att säkerställa certifikat av god kvalitet. Om de oberoende kontrollsystemen för energicertifikat kompletteras med en databas, något som går utöver kraven i detta direktiv, kan den användas för att kontrollera efterlevnad och för att ta fram statistik över de nationella/regionala byggnadsbestånden. Högkvalitativa data om byggnadsbeståndet behövs och detta kan delvis skapas genom de databaser som nästan alla medlemsstater i nuläget utvecklar och förvaltar för energicertifikat.
- (16) För att uppfylla målen för energieffektivitet för byggnader bör insynen i fråga om energicertifikat förbättras genom säkerställande av att alla nödvändiga parametrar för beräkningar, både för certifiering och för minimikrav avseende energiprestanda, fastställs och tillämpas på ett konsekvent sätt. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa t.ex. att prestanda dokumenteras för installationssystem för rumsuppvärmning, luftkonditionering eller vattenuppvärmning som installeras, byts ut eller uppdateras i byggnaden, med tanke på byggnadscertifiering och efterlevnadskontroll.

- (17) Kommissionens rekommendation (EU) 2016/1318 av den 29 juli 2016 om närlöslenergibyggnader redogjorde för hur genomförandet av direktivet samtidigt skulle säkerställa omställningen av byggnadsbeståndet och övergången till en mer hållbar energiförsörjning, vilket även stöder strategin för uppvärmning och kylning¹. För att säkerställa ett korrekt genomförande bör den allmänna ramen för beräkning av energiprestanda i byggnader uppdateras med stöd av det arbete som utförts av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) inom mandat M/480 från Europeiska kommissionen.
- (18) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att fastställa mer ambitiösa krav på energiprestanda för enskilda byggnader och för byggnadselement, så länge dessa åtgärder är förenliga med unionslagstiftningen. Det är förenligt med målen för detta direktiv och för direktiv 2012/27/EU att dessa krav, under vissa förhållanden, kan begränsa installationen eller användningen av produkter som omfattas av andra delar av unionens harmoniseringslagstiftning, förutsatt att kraven inte bör utgöra något otillbörligt marknadshinder.
- (19) Målen för detta direktiv, nämligen att minska den energi som behövs för att uppfylla energibehovet till följd av normal användning av byggnader, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva. Direktivets mål kan säkerställas på ett effektivare sätt genom åtgärder på unionsnivå, eftersom detta garanterar enhetlighet i fråga om gemensamma mål, förståelse och politisk vilja. Därför vidtar EU åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

¹ COM(2016) 51 final.

- (20) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (21) Direktiv 2010/31/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. *byggnadens installationssystem*: teknisk utrustning för rumsuppvärmning, rumskylning, ventilation, varmvatten för hushållsbruk, fast belysning, fastighetsautomation och tillhörande reglering, platsbaserad elproduktion, eller en kombination av sådana system, inklusive sådana som utnyttjar energi från förnybara energikällor, i en byggnad eller en byggnadsenhet.”

1a. I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 15a och 15b och 20:

”15a. *värmesystem*: en kombination av de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av behandling av inomhusluft, i vilken temperaturen höjs.”

”15b. *värmegenerator*: den del av ett värmesystem som genererar nyttig värme genom en eller flera av följande processer:

a) Förbränning av bränslen i t.ex. en värmepanna.

b) Jouleeffekt i värmeelement med elektriska motstånd.

c) Värmeupptagning från en värmekälla i form av omgivningsluft, ventilationsfrånluft, vatten eller mark med hjälp av en värmepump.”

20. *enskilt mikrosystem*: varje system med en förbrukning på mindre än 500 GWh under 1996 och där det inte finns någon koppling till andra system.

2. Efter artikel 2 ska en artikel 2a ”Långsiktig renoveringsstrategi” införas:

”Artikel 2a

1. Medlemsstaterna ska fastställa en långsiktig strategi för att få till stånd investeringar i renovering av det nationella beståndet av bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder, både offentliga och privata. Strategin ska omfatta
 - a) en översikt över det nationella byggnadsbeståndet, i lämpliga fall grundad på statistiska stickprov och förväntad andel renoverade byggnader år 2020,
 - b) identifiering av kostnadseffektiva renoveringsmetoder som är relevanta för byggnadstypen och klimatzonen,
 - c) strategier och åtgärder som stimulerar kostnadseffektiv totalrenovering av byggnader, inbegripet totalrenoveringar som utförs etappvis,
 - d) ett framtidsinriktat perspektiv som ska vägleda privatpersoner, byggindustrin och finansinstitut i deras investeringsbeslut,
 - e) en evidensbaserad skattning av förväntade energibesparingar och fördelar i vidare bemärkelse.

2. Medlemsstaterna ska i sin långsiktiga renoveringsstrategi fastställa en färdplan med åtgärder för att, mot bakgrund av det långsiktiga 2050-målet att minska växthusgasutsläppen i EU med 80–95 % jämfört med 1990 års nivåer, säkerställa att deras nationella byggnadsbestånd är mycket energieffektiva och ger minskade utsläpp av koldioxid. Färdplanen ska innehålla indikativa milstolpar för 2030 och 2050.

Den långsiktiga renoveringsstrategin ska dessutom ta hänsyn till behovet av att minska energifattigdomen, i enlighet med de kriterier som fastställs av medlemsstaterna.¹

3. Som vägledning för investeringsbeslut enligt vad som avses i punkt 1 d ska medlemsstaterna överväga att införa mekanismer för

- a) sammanslagning av projekt, för att göra det lättare för investerare att finansiera de renoveringar som avses i punkt 1 b och c,
- b) minskning av den upplevda risken i fråga om verksamhet som rör energieffektivitet för investerare och den privata sektorn, och
- c) användning av offentliga medel för att förstärka ytterligare investeringar i den privata sektorn eller ta itu med specifika marknadsmisslyckanden.

4. Medlemsstaterna får använda sina långsiktiga strategier för renovering för att hantera risker i samband med intensiv seismisk aktivitet som påverkar energieffektivitetsrenoveringar och byggnadernas livslängd."

3. Artikel 6 ska ersättas med följande:

¹ Beroende på resultatet av diskussionerna om direktiv [XXXX] om gemensamma regler för den inre marknaden för el kan det bli aktuellt att hänvisa till artikel 29 i det direktivet. Dessutom bör skäl 40 eller 41 i det direktivet kompletteras och förtydliga att energipolitiken betraktas som en möjlighet att generellt minska energifattigdomen, inte som dess orsak.

”Artikel 6

Nya byggnader

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att nya byggnader motsvarar de minimikrav avseende energiprestanda som fastställs i enlighet med artikel 4.”

4. I artikel 7 ska femte stycket utgå.

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska tredje stycket utgå.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller byggnader som inte är avsedda för bostäder – både nya sådana och sådana som genomgår en större renovering – ska medlemsstaterna, förutsatt att byggnaden har mer än tio parkeringsplatser och att byggnaden och bilparkeringen ägs av samma enhet, säkerställa att

a) om bilparkeringen är belägen inuti byggnaden och, vid större renoveringar, renoveringsåtgärderna innefattar bilparkeringen eller byggnadens elektriska infrastruktur, eller

b) om bilparkeringen är fysiskt angränsande till byggnaden och, vid större renoveringar, renoveringsåtgärderna innefattar bilparkeringen,

minst en laddningsstation i den mening som avses i direktiv 2014/94/EU om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen¹ installeras, som kan starta och stoppa laddningen baserat på prissignaler, tillsammans med ledningsinfrastruktur, dvs. kanaler för elektriska kablar, för att i ett senare skede möjliggöra installation av laddningsstationer för elfordon för minst var tredje parkeringsplats.

¹ EUT L 307, 28.10.2014, s. 1.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2023 rapportera till Europaparlamentet och rådet om i vilken omfattning den europeiska fastighetspolitiken kan bidra till främjandet av elektromobilitet och vid behov föreslå åtgärder.

Medlemsstater får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i första stycket på byggnader som ägs och används av små och medelstora företag enligt definitionen i avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003.

3. När det gäller bostadshus – både nya sådana och sådana som genomgår en större renovering – ska medlemsstaterna, förutsatt att byggnaden har mer än tio parkeringsplatser, säkerställa att

a) om bilparkeringen är belägen inuti byggnaden och, vid större renoveringar, renoveringsåtgärderna innefattar bilparkeringen eller byggnadens elektriska infrastruktur, eller

b) om bilparkeringen är fysiskt angränsande till byggnaden och, vid större renoveringar, renoveringsåtgärderna innefattar bilparkeringen,

ledningsinfrastruktur, dvs. kanaler för elektriska kablar, installeras för att i ett senare skede möjliggöra installation av laddningsstationer för elfordon på varje parkeringsplats.

3a. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för byggnader för vilka bygglovsansökningar eller motsvarande ansökningar har lämnats in före eller inom ett år efter det datum som avses i artikel 3.1 i detta direktiv.

3b. Medlemsstaterna ska föreskriva **åtgärder för att** förenkla [...] utbyggnaden av laddningsstationer i nya och befintliga bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder utan att det påverkar medlemsstaternas tillämpning av förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning.

4. Medlemsstater får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkterna 2 och 3 på offentliga byggnader som redan omfattas av direktiv 2014/94/EU **eller på byggnader som är belägna i enskilda mikrosystem eller i de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, om detta skulle leda till väsentliga problem för driften av det lokala energisystemet och äventyra det lokala nätets stabilitet.**

4a. För befintliga byggnader får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa eller fastställa de krav som anges i punkterna 2 och 3 om installationskostnaderna för laddnings- och ledningsinstallationer överstiger 5 % av den totala kostnaden för den större renoveringen.

4b. [...]

(c) Följande punkter 5 och 6 ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska säkerställa att när ett installationssystem för rumsuppvärmning, luftkonditionering eller vattenuppvärmning installeras, byts ut eller uppgraderas i byggnaden ska, såvida detta inte påverkar byggnadens energiprestanda, systemets eller den ändrade delens nya prestanda dokumenteras och överlämnas till fastighetsägaren, så att denna information förblir tillgänglig och kan användas för kontroll av efterlevnaden av de minimikrav som fastställs enligt punkt 1 och för utfärdande av energicertifikat. Utan att det påverkar artikel 12 ska medlemsstaterna besluta huruvida det är nödvändigt att utfärda ett nytt energicertifikat.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2019, i samråd med berörda sektorer, anta ett frivilligt gemensamt EU-system för betygsättning av byggnaders smarta beredskap. Detta system ska omfatta en definition av en indikator för smart beredskap, fastställa en metod för att beräkna den och tillhandahålla tekniskt underlag för ett effektivt genomförande på nationell nivå, i enlighet med bilaga Ia. Denna åtgärd ska antas i enlighet med det utvärderingsförfarande som avses i artikel 26. Medlemsstaterna får erkänna eller använda systemet genom att anpassa det till nationella förhållanden. Systemet för att betygsätta en byggnads smarta beredskap ska vara frivilligt för både fastighetsägare och medlemsstater.”

6. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska koppla de ekonomiska åtgärderna för förbättrad energieffektivitet i samband med renovering av byggnader

a) till energiprestandan hos den utrustning eller det material som används vid renoveringen; i detta fall ska den utrustning eller det material som används för renoveringen installeras av en installatör med lämplig certifiering eller lämpliga kvalifikationer, eller

b) till den förbättring som uppnås genom en sådan renovering, genom att energicertifikat som utfärdats före och efter renoveringen jämförs, eller

c) till resultaten av en annan lämplig, transparent och proportionerlig metod som anger förbättringen av energiprestanda.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 6a:

”6a. Om medlemsstaterna inrättar en databas för energicertifikat ska sammanställda anonymiserade data som uppfyller EU:s krav och nationella krav på dataskydd göras tillgängliga på begäran för statistik- och forskningsändamål, åtminstone för de offentliga myndigheterna.”

7. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska fastställa de nödvändiga åtgärderna för att inrätta en regelbunden inspektion av de tillgängliga delarna av system med en nominell effekt för rumsuppvärmningsändamål på över 70 kW, t.ex. värmegenerator, styrsystem och cirkulationspumpar som används för att värma upp byggnader. Denna inspektion ska inbegripa en bedömning av värmegeneratorns verkningsgrad och dess storlek i förhållande till byggnadens uppvärmningsbehov. Bedömningen av värmegeneratorns storlek måste inte upprepas så länge värmesystemet och byggnadens uppvärmningsbehov är oförändrade.

Medlemsstater som bibehåller strängare krav enligt artikel 1.3 ska undantas från skyldigheten att anmäla dessa till kommissionen.”

b) Punkterna 2, 3, 4 och 5 ska utgå och ersättas med följande:

”2a. Som ett alternativ till punkt 1 får medlemsstaterna välja att vidta åtgärder för att säkerställa att lämpliga råd ges till användare om utbyte av värmegeneratorer, andra ändringar av värmesystemet och alternativa lösningar för att bedöma värmegeneratorns verkningsgrad samt huruvida den är av lämplig storlek. De totala effekterna av ett sådant tillvägagångssätt ska motsvara effekterna av åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1.

2. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för byggnader som inte är avsedda för bostäder för att säkerställa att de är utrustade med system för fastighetsautomation och styrsystem. Dessa system ska kunna följande:

a) Fortlöpande övervaka, analysera och göra det möjligt att anpassa energianvändningen.

- b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
- c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, omfattar olika produkter och kommer från olika tillverkare.

3. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för byggnader som är avsedda för bostäder för att säkerställa att de är utrustade med

- a) kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service,
- b) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution och användning av energi.”.

8. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska fastställa de nödvändiga åtgärderna för att inrätta en regelbunden inspektion av de tillgängliga delarna av luftkonditioneringssystem som har en kumulerad nominell effekt på över 70 kW. Inspektionen ska inbegripa en bedömning av luftkonditioneringens verkningsgrad och storlek i förhållande till byggnadens kylbehov. Bedömningen av storleken måste inte upprepas så länge luftkonditioneringssystemet och byggnadens kylbehov är oförändrade.

Medlemsstater som bibehåller strängare krav enligt artikel 1.3 ska undantas från skyldigheten att anmäla dessa till kommissionen.”.

b) Punkterna 2, 3, 4 och 5 ska utgå och ersättas med följande:

”2a. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, välja att vidta åtgärder för att säkerställa att användarna får råd om utbyte av luftkonditioneringssystemet, andra ändringar av det och alternativa lösningar för att bedöma dess effektivitet samt huruvida det är av lämplig storlek. De totala effekterna av ett sådant tillvägagångssätt ska motsvara effekterna av bestämmelserna i punkt 1.

2. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för byggnader som inte är avsedda för bostäder för att säkerställa att de är utrustade med system för fastighetsautomation och styrsystem. Dessa system ska kunna följande:

- (a) Fortlöpande övervaka, analysera och anpassa energianvändningen.
- (b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
- (c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, omfattar olika produkter och kommer från olika tillverkare.

3. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för byggnader som är avsedda för bostäder för att säkerställa att de är utrustade med

- (a) kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service,
- (b) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution och användning av energi.”.

9. I artikel 19 ska ”2017” ersättas med ”2028” och följande mening ska läggas till:

”Som en del av denna översyn ska kommissionen undersöka vilken roll distrikts- eller grannskapsstrategier spelar i den europeiska fastighetspolitiken, exempelvis inom ramen för övergripande renoveringssystem som är tillämpliga på ett antal byggnader i ett geografiskt sammanhang i stället för enskilda byggnader”.

10. I artikel 20.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska i synnerhet ge ägarna av eller hyresgästerna i byggnader information om energicertifikat, om deras syfte och mål, om kostnadseffektiva sätt att förbättra byggnadens energiprestanda och, vid behov, om tillgängliga finansiella instrument för att förbättra byggnadens energiprestanda.”.

11. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5 och 22 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5 och 22 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [*den dag då detta direktiv träder i kraft*]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5 och 22 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5 och 22 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

12. Artiklarna 24 och 25 ska utgå.

12a. Artikel 26 ska ersättas med följande:

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

”Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
 2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”
13. Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹ ska utgå, med undantag av sista stycket i den artikeln.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den XXXX [*ange här datumet [] 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

¹ EUT L 315, 14.11.2012, s. 13.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

Bilagorna till direktivet ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

(c) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En byggnads energiprestanda ska fastställas på grundval av den beräknade eller faktiska energianvändningen och återspegla dess normala energianvändning för uppvärmning, kylning, varmvatten för hushållsbruk, ventilation och fast belysning (huvudsakligen i sektorn för byggnader som inte är avsedda för bostäder).

En byggnads energiprestanda ska uttryckas med en numerisk indikator för primärenergianvändning i kWh/(m²*år) med tanke på både certifieringen av energiprestanda och efterlevnaden av minimikraven för energiprestanda. Den metod som används för dess beräkning ska vara klar och tydlig och öppen för nya idéer.

Medlemsstaterna ska beskriva sin nationella beräkningsmetod i enlighet med de nationella bilagorna till de övergripande standarder¹ som utvecklats inom ramen för mandat M/480 från Europeiska kommissionen till Europeiska standardiseringskommittén (CEN). Detta utgör inte ett krav att följa dessa standarder. Det ska vara frivilligt att beskriva de nationella beräkningsmetoderna i de nationella bilagorna till andra standarder². ”

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 och 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 och EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 och ISO/EN 52022-1.

- (d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Energibehoven för rumsuppvärmning, rumskylning, varmvatten för hushållsbruk och tillräcklig ventilation ska beräknas för att säkerställa de lägstanivåer för hälsa och komfort som definieras av medlemsstaterna.

Beräkningen av primärenergi ska baseras på primärenergi- eller viktningsfaktorer per energibärare, vilka kan baseras på nationella, regionala eller lokala viktade årsmedelvärden eller på mer specifik information som görs tillgänglig för enskilda områdestäckande system.

Medlemsstaterna ska fastställa primärenergi- eller viktningsfaktorer.

Primärenergifaktorer ska beakta förnybar energi med avseende på den energi som levereras med hjälp av energibäraren.

3. För uttryckandet av en byggnads energiprestanda får medlemsstaterna välja att fastställa ytterligare numeriska indikatorer för den totala icke-förnybara och förnybara primärenergianvändningen samt för växthusgasutsläpp som produceras i kilo koldioxidekvivalenter per kvadratmeter per år.”

- (e) Inledningsfrasen i punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Positiv påverkan av följande aspekter ska beaktas:”.

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

(f) Första stycket i punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna, eller de organ till vilka de behöriga myndigheterna har delegerat ansvaret för genomförandet av det oberoende kontrollsystemet, ska göra ett slumpvis urval bland alla energicertifikat som utfärdas årligen och kontrollera dessa certifikat. Urvalet ska vara tillräckligt stort för att säkerställa statistiskt signifikanta resultat i fråga om efterlevnaden.”.

(g) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. När information läggs till i en databas ska det för övervaknings- och kontrolländamål vara möjligt för nationella myndigheter att identifiera vem som lagt till informationen.”.

3. Följande bilaga ska läggas till som bilaga Ia:

”Bilaga Ia

Gemensam allmän ram för betygsättning av byggnaders smarta beredskap

1. Indikatorn för smart beredskap, dvs. en indikator som karakteriserar byggnaders förmåga när det gäller drift, övervakning och förvaltning, samspel med de boende, efterfrågefleksibilitet och interoperabilitet mellan system för automation och styrsystem och byggnaders installationssystem, ska tillhandahålla kortfattad och meningsfull information till potentiella ägare och hyresgäster.

2. Metoden för att fastställa indikatorn för smart beredskap ska möjliggöra en kostnadseffektiv, tillförlitlig och enkel beräkning av denna indikator och i så stor utsträckning som möjligt använda uppgifter som redan är tillgängliga. Denna metod ska säkerställa teknik- och leverantörsneutralitet och beakta europeiska standarder, framför allt om interoperabilitet, samt följa europeiska och nationella bestämmelser om integritets- och uppgiftsskydd.

 3. Arrangemangen för ett effektivt genomförande av systemet får inte inverka negativt på befintliga nationella certifieringssystem för energiprestanda och ska bygga vidare på liknande initiativ på nationell nivå.”
-